

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117798208/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

forbi ham: Sten havde sørget for god Bevogtning. Og tillige, da han rettede Øjet mod den frie straalende Himmel, faldt det sollyse Minde om sidste Nats uendelige Lykke ned i hans Sjæl, saa han smilede, og al Hævn tyktes ham taabelig.

De gik længe stiltiende videre. Sølvør aandede som en nyfødt. Han frydede sig over at finde sit Syn skarpt som før. Markernes faa og fjerne Lyde naaede hans Øren som indsvøbt i tykke Lag Luft. Langt borte saa han en Tøjrekølle falde, men hørte først Rammet længe efter.

Vejen førte forbi det lille Kapel med den forfaldne Kirkegaard. Plumpe Trækors, samlede af et Par Lægtestumper, var al den Pynt, der saas paa de indsunkne Grave, hvor Møsset bredte sig og Ugræsset stod stridt eller alt var skjult af det høje filtrede Traadløv af »Jomfruen i det Grønne.«

En sødlig vammel Lugt af solhedet Ambra bredte sig derfra. Uden Hegn, uden Træer laa Gravene der som en Klump vanføre Tiggere udenfor Kapellets Tærskel. Et enkelt af de skæve plumpe Kors bar et daarligt indskaaret Bogstav eller et simpelt Bomærke af krydsede Streger.